

[Landbrugsministeren.]

bejdsløsheden eller ved at være Landarbejdere.

Til det ærede Medlem Hr. Clausager vil jeg sige, at jeg kender jo det ærede Medlem saa godt, at jeg ved, det er i Sagens Interesse, det ærede Medlem gerne vil have mit Svar, og netop for at imødekomme det ærede Medlem saa vidt gørligt vil jeg gerne have Spørgsmaalet skriftligt, saa at jeg kan svare saa nøjagtigt som muligt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg synes i Grunden, det er ejendommeligt, at den højtærede Minister ikke vil eller kan svare, naar man spørger ganske jævnt og ligetil og forstaaeligt om et sagligt Emne vedrørende den Lov, vi behandler. Jeg har nævnt § 28, hvori der staar, at den, der har faaet Ejendommen overdraget, ligegyldigt om det er som Statsfæste eller til Selveje, har en Ejers fulde Raadighed over den. Nu ved enhver, at naar en Selvejer har betalt alle sine Laan af, maa og kan han sælge til hvem som helst uden at behøve at spørge om Tilladelse. Jeg spørger Ministeren, om en Statsfæster ogsaa har Lov til det. Det Spørgsmaal kan ethvert Barn forstaa, det behøver saa sandt ikke at stilles skriftligt. Det er ikke saadan noget Huskumleje, som ingen kan se til Bunds i. Det Spørgsmaal kan man forstaa og svare paa, hvis man vil, og hvis den højtærede Minister ikke vil svare paa det, konstaterer jeg, at den højtærede Minister har nægtet at svare paa et Spørgsmaal, man med fuld Ret har stillet.

Landbrugsministeren (Bording): Naar det nu ligger det ærede Medlem Hr. Clausager saa meget paa Sinde at faa det Spørgsmaal opklaret, kan jeg ikke forstaa, at det ærede Medlem ikke former det skriftligt og lader mig se paa Sagen. Han skal faa Spørgsmaalet besvaret meget hurtigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johannes Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Hansen: Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Landbrugsminister absolut vil have Spørgsmaalet skriftligt. Det er aldeles ikke, fordi den højtærede Minister ikke forstaaer Spørgsmaalet, og det er ikke, fordi han ikke saa udmærket godt kan svare paa Spørgsmaalet i Dag. Den højtærede Minister nægter simpelt hen at besvare det.

Der maa vel være en eller anden Grund dertil; jeg kan slet ikke forstaa, hvad det kan være for en Grund. Den højtærede Minister maa jo indrømme, at Spørgsmaalet tidligere under en Jordlovsdebat er stillet skriftligt til ham. Svaret, der kom, var langtfra klart. Nu har Ministeren den allerbedste Lejlighed til at svare klart paa Spørgsmaalet. Hvorfor vil Ministeren saa ikke gøre det? Det er dog ikke almindeligt, at Spørgsmaalene skal stilles skriftligt flere Gange i Træk. Spørgsmaalet har været stillet skriftligt til den højtærede Minister. Vi har ikke faaet noget Svar, men intet Svar kan jo ogsaa betragtes som et Svar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Clausager har Ordet for en kort Bemærkning.

Clausager: Jeg er ikke klar over, hvad Ministeren mener, naar han siger, at han kender mig saa godt, at han ved, han maa have Spørgsmaalet skriftligt. Det er en Insinuation mod mig. Jeg har min Ret til at spørge her, og jeg vil for øvrigt sige, at mit Spørgsmaal er ikke uden Betydning, thi nu har vi afskaffet de store Fideikommissgodser. Skal vi saa til at oprette smaa? Derfor maa vi have Svar paa det Spørgsmaal. Det er vor fulde Ret at faa det, og jeg stempler det som en Utilbørlighed, at Landbrugsministeren ikke vil svare paa det Spørgsmaal: Har Statsfæsteren samme Ret som Selvejeren, naar han er naaet til det samme Punkt, nemlig at have afdraget alle de Laan, som kan afdrages?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ulrich har Ordet for en kort Bemærkning.

Ulrich: Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Landbrugsminister ikke vil svare det ærede Medlem Hr. Clausager paa det Spørgsmaal, han har rettet, for den højtærede Minister har jo svaret klart og tydeligt paa det Spørgsmaal en Gang her i Tinget, og da lød Svaret saaledes, at saa længe Laanene ikke er afdraget — og de kan ikke afdrages for Statsfæsternes Vedkommende — saa længe har de ikke faaet fri Raadighed over deres Ejendomme. Jordværdien kan ikke afdrages, den staar som en fast Prioritet, og naar dette er Tilfældet, kan disse Mennesker ikke sælge, undtagen de har Tilladelse dertil fra Landbrugsministeriet, der skal godkende den Mand, hvortil Ejendommen afhændes. Det er Forholdet, det ved det ærede Medlem Hr. Clausager, og det burde det ærede Medlem, der er Ordfører for Retsforbundet, ogsaa vide, men det